

[Jens Høyer.]

synes jeg, at man ogsaa burde erkende dette i noget højere Grad, end Tilfældet er, derved, at man gav en større Hjælp i de Tilfælde, hvor det er nødvendigt at flytte en Ejendoms Bygninger ud og bygge dem op paa ny. Det er rigtigt, at der til dette Formaal kan ydes et Statslaan paa indtil 14 000 Kr., hvoraf den ene Fjerdedel kan være rentefri. Dette er jo udmærket, men det viser sig, at det dog ikke slaar til; selv om der er god Vilje hos den paagældende Landmand, findes der mangfoldige eller i alt Fald mange Tilfælde, hvor det viser sig at være ugørligt for Landmanden at faa den nødvendige Udflytning og Ombygning finansieret, og at Sagen saa strander derpaa. Jeg synes, at man burde se at komme noget videre paa dette Omraade, nemlig derhen, at hvis det ellers var saglig rigtigt og forsvarligt, at Flytningen foretoges, burde der kunne ydes de nødvendige Laan, saa at Foranstaltningen ikke skulde strande paa det rent finansielle.

Jeg nævnte før, at i andre Lande har man en permanent Lovgivning paa dette Omraade. Jeg finder det betænkeligt, at vi nu ifølge Lovforslaget staaar over for at skulle nøjes med en Forlængelse med 3 Aar af denne Lovgivnings Gyldighed. Jeg vil dog henstille, at man i alt Fald tog en Forlængelse paa 5 Aar i Lighed med, hvad der tidligere er sket.

Der er endnu en Ting, jeg vil nævne. Det er, at de Laan, der her er Tale om til Nybygninger, skal anbringes efter Kreditforeningslaan og holdes inden for de skattemæssige Værdier. Det kan jo være meget fornuftigt at søge sine Penge anbragt saa sikkert som muligt, men jeg vil dog mene, at man godt kunde gaa noget videre, at man godt kunde lade den Fjerdedel af Laanet, som eventuelt kan blive rentefri, gaa ud over denne Grænse. Det vilde hjælpe noget, og hvis man saa kunde opnaa, at selve Laanene i visse Tilfælde, hvor det er nødvendigt, blev noget større, vilde der maaske derved skabes bedre Mulighed for at fremme Arbejdet, end der er for Tiden.

Efter den oprindelige Lov havde Jordfordelingskommissionen Ret til at oprette nye Brug, hvor det var tjenligt, i Forbindelse med en Jordfordeling. Der blev efter denne Lov oprettet ca. 250 nye saakaldte Jordfordelingsjendomme, og det gik udmærket; det har vist sig, at de Ejendomme, som blev oprettet paa den Maade, har været meget vellykkede i al Almindelighed. Der er jo ingen Regel uden Undtagelse, men i Almindelighed har de Brugere, som fik

saadanne Jordfordelingsjendomme, klaret sig udmærket, og jeg maa for mit Vedkommende beklage, at man gik bort fra den Ordning og overdrog Jordlovsudvalget at tage sig af den Side af Opgaven. Jeg ved ikke, om der kan være Tale om, at den højtærede Minister kunde tænke sig at gaa tilbage til den oprindelige Ordning. Man skal aldrig være bange for at indrømme det, naar man har lavet noget forkert, og vende tilbage til det, som man forlod, og som var bedre.

Det er, som ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jørgen Møller) sagde, en meget vigtig Sag for os med denne Jordfordeling i Sønderjylland, og man maa holde Befolkningen til gode, at der ikke er sket større Fremskridt, end der er. I Virkeligheden er der sket meget, hvad ogsaa de Tal, som den ærede socialdemokratiske Ordfører nævnte, gav Udtryk for. Men jeg vil finde det rigtigt, at denne Sag bliver lidt nærmere overvejet i et Udvalg. Det har da ogsaa sin Interesse, at Landstinget bliver orienteret om, hvordan Arbejdet ligger, hvordan man ser paa denne Sag dernede, og maaske vi kunde faa gode Direktiver, inden Loven bliver færdiggjort fra Rigsdagen, saa at vi kunde gøre os Haab om, at Arbejdet herefter ikke stagnerede, men tværtimod gik bedre fremad til lige Glæde og Gavn for os dernede og for Folk i det gamle Land.

J. R. Poulsen: Dette Lovforslag er det fjerde i Rækken siden Genforeningen, og det tager jo Sigte paa at faa Jordfordelingen i Sønderjylland i Orden. Lovforslaget indeholder enkelte Ændringer i Forhold til den nugældende Lov af 1934.

At Beløbet, der af Laanekassen for Sønderjylland kan stilles til Raadighed som Driftskapital, er forhøjet fra 100 000 Kr. til 200 000 Kr., er sikkert en rigtig Foranstaltning, idet Kommissionen mange Gange ved Køb af en eller flere Parceller kan faa mageskiftet Jord.

I Lovforslagets § 2 er ligeledes foretaget en Ændring i den nugældende Lov. Efter Loven skal der Samtykke til fra 75 pCt. af Lodsejerne med 75 pCt. af Areal og Jordværdier, for at en Jordfordelingsplan kan kræves gennemført; men i det Lovforslag, som vi nu behandler, staaar der, at et overvejende Flertal af Lodsejerne alene kan bestemme, om Sagen bør fremmes, naar Planen ellers er fornuftig og god. Dette Udtryk „et overvejende Flertal“ forekommer mig noget vagt. Mener man dermed 51 pCt. af Lodsejerne, som jo udmærket godt kan være Ejere af kun $\frac{1}{3}$ af